

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: *Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.*

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste

partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindre vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regeringers side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og

pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget. Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd: